

Samen in een busje een liedje schrijven

JACOB HAAGSMA

LEEWARDEN Singer-songwriters Yvi uit Sneek en Sasha Boole uit Oekraïne schreven een liedje in het busje van Kiev naar Leeuwarden. Daar is een documentaire over.

Als Sasha Boole (eigenlijk Oleksandr Bulich) en Yvi (Diederick Brandsma) in Leeuwarden uit hun busje stappen, na een lange reis vanuit Oekraïne, lijkt alles nog koek en ei. „Deze stad ruikt goed”, zegt Boole, „in ieder geval beter dan ons busje.” Maar even verderop in de documentaire *Soarte fan itselde* is hij furieus.

Boole, singer-songwriter uit Oekraïne, en zijn Sneker kompaan Yvi (al woont die nu in Zwolle) zouden optreden in het paviljoen van Lân fan Taal, dat vorig jaar opgesteld stond in de Leeuwarder Prinsentuin. Wegens de Wike fan de Slavyske Talen, toen gehouden. Had best gekund: het Oekraïens hoort bij die taalfamilie, en Boole heeft een paar liedjes in zijn moerstaal op het repertoire. Alleen: ter plekke blijkt de boel aangekondigd als Russyske Wike. En dat moet je niet flikken bij een Oekraïner, wiens land de facto immers in oorlog is met datzelfde Rusland.

„Als je enig idee hebt van wat er in

‘We zijn in oorlog, no fucking way dat ik hier ga spelen’

de wereld gebeurt, dan weet je dat we met de Russen vechten”, zegt Boole. „No fucking way dat ik hier ga spelen.” Hij is en blijft, tegen wil en dank, een vertegenwoordiger van zijn land, wil hij maar zeggen. En even eerder: „We voelen de tegenwoordigheid van de oorlog niet altijd. Maar als je erover nadenkt: het gebeurt in mijn land, mensen sterven elke dag. Daar kan ik mijn ogen en oren niet voor sluiten.”

Het komt allemaal door een uitwisselingsproject „van een zeer West-Europees land en een zeer Oost-Europees land” om met Boole te spreken, een uitwisseling waar onder andere het Friese productiehuis Popfabryk de hand in heeft. Yvi en Sasha Boole zouden per busje van Kiev naar Leeuwarden reizen, onderweg wat optredens afwerkend, en intussen – bij voorkeur in het busje – samen een liedje schrijven. Wat nog niet meevalt, zegt Yvi, „met al die mensen om me heen en een

camera op je bakkes de hele dag.” Die camera is van filmer Jan Martien Dekker, die de hele tocht vastlegde.

Dat levert een soort *road movie* op, vol pittoreske beelden van de reis, en plaatjes van de steden onderweg. Na Kiev is de eerste stop het Republica-festival in Khmelnytskyi in het westen van Oekraïne. Voor een bescheiden publiek op een niet heel groot podium houdt Yvi zich aardig staande, al is het niet raar dat Sasha Boole meer bijval krijgt. Zijn stijl is ook nog eens een stuk extravertter dan de dromerige, introspectieve liedjes van zijn Friese tegenvoeter.

Niet het enige verschil tussen de getatoeëerde Oekraïense eenmansrocker met zijn Mountie-achtige hoed en zijn meer bedeesde, bébaarde kompaan. Maar zo gaat dat daar: ook Yvi mag na afloop druk handtekeningen zetten. „Absurd enthousiast, maar misschien is dat wel hoe het werkt in Oekraïne.”

En dat gezamenlijke liedje komt er toch, blijkt uit de slotbeelden als de reisgenoten hun *Restless Hunter* opnemen in de studio van popcentrum Neushoorn.

Vandaag, NPO2, 15.30 uur, morgen, NPO2, 13.05 uur en Omrop Fryslân, 17 uur, steeds herhaald

Yvi (links) en Sasha Boole in Oekraïne. FOTO DENISE JANSSENS